

[JAGODNY *ai*

A pl subst jagodn(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „jagoda” ‘owoc różnych krzewów i roślin’; acinalis, acinarius Cn:

Wyrażenie: »grona jagodne« = winogrona: wydzyely thesze drzewa mayacz grona yagodne wyełkye [vites habentes uvarum botros maximos; winne drzewká máiące groná niewymownie wielkie HistAl L6] ktorego yeden człowyek nyemogl vnyeszcz HistAl 1510 469.

Cf JAGODOWY, JAGODZIANY, [JAGODZISTY]

MK